

MONTORNÈS pàg 16
Compren l'edifici de la discoteca Bora Bora per fer-hi un centre logístic

MOLLET pàg 8
Toni Moog serà el protagonista de la cinquena gala solidària de l'Associació Igualem

líniavallès ^{22 anys}

11/2/2022 · Núm. 807 · liniavalles.cat

La clínica dental Sanidents tanca devent milers d'euros

Alguns dels afectats ja han presentat denúncia als Mossos mentre l'empresa continua guardant silenci pàg 3

Foto: Pau Cortina/ACN

"M'agrada molt guanyar premis, però jo faig les pel·lícules per a la gent del Vallès"

Entrevista a Neus Ballús, directora de cinema i guionista

pàgs 10 i 11

PARETS pàg 12

Una llarga demanda feta realitat: obre el tercer carril de la C-17

GRANOLLERS pàg 6

Neix una plataforma en defensa del català a la ciutat

BÀSQUET pàg 20

Mar Ibern (CB Granollers): "Somriure et dona energia"

Espai Empodera't

ESPAI DE VIDA CONSCIENT A MOLLET DEL VALLÈS

IOGA
PILATES
HIPOPRESSIUS
COACHING
SUPPORT A L'EMBARÀS I EL POSTPART

OSTEOPATIA ADULTS I INFANTS
NUTRICIÓ NATURAL
ACUPUNTURA
PSICOLOGIA

Informa't de les activitats i professionals al teu servei

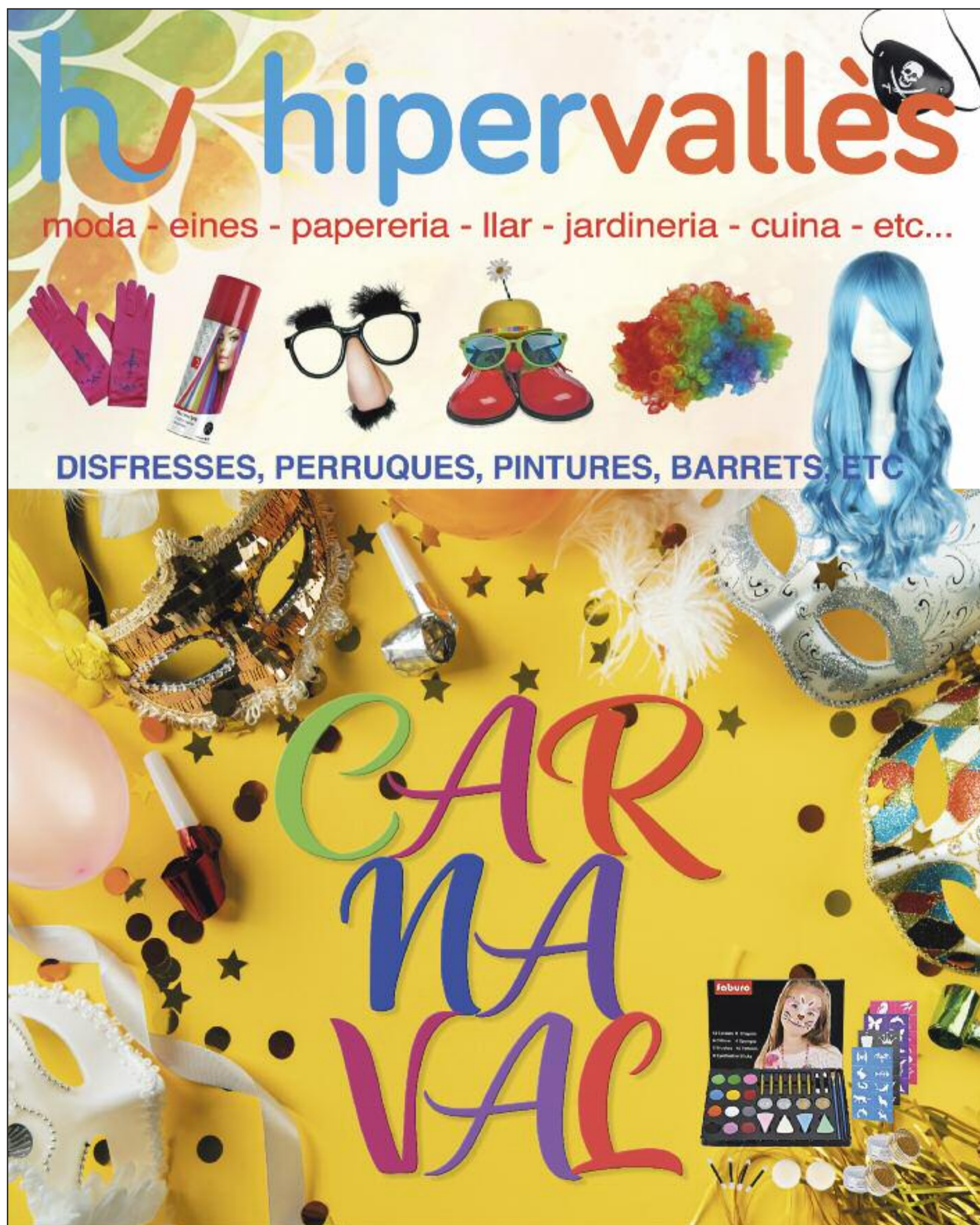
info@espaiempodera.cat
Whatsapp 93 130 69 22

Av. Llibertat, 59 (despatxos) Local 1
Mollet del Vallès

@espaiempodera't

h hipervallès

moda - eines - papereria - llar - jardineria - cuina - etc...

DISFRESSES, PERRUQUES, PINTURES, BARRETS, ETC

CARNAVAL

faburo

C/ Ramon i Cajal, 1 a l'11 · Parets del Vallès

Horari: de 9:15h a 21:00h **P** Pàrquing gratuït **TV** Sortida Pol. Ind. C-17

“Víctimes d’una estafa”

» Sanidents tanca les seves clíniques, una a Parets, divent diners a pacients, extreballadors i proveïdors
 » Alguns dels afectats ja han presentat denúncia als Mossos mentre l’empresa continua guardant silenci

Olga García
PARETS

Era l’any 2014 quan Sanidents Vallès S.L. es constituïa com a empresa. Una clínica dental, a càrrec de Mireia Junyent, que s’instal·lava a l’avinguda Pedra del Diable de Parets del Vallès i posteriorment també a Alella, on fa cinc anys obria un altre centre amb el mateix nom.

Des d’aleshores, han estat moltes les persones que han posat la seva boca en mans de Sanidents per a ortodòncies, fundes, implants... Tot plegat fins que al novembre la clínica d’Alella va tancar, derivant tots els seus pacients a la de Parets, que finalment també va abaixar la persiana al desembre. Un fet que hauria deixat diverses persones amb els tractaments, ja pagats, a mitges. Almenys catorze, que són les que s’han posat en contacte amb *Línia Vallès* per fer públic el cas, aportant rebuts, extractes bancaris, justificants de pagament, pressupostos i, fins i tot, denúncies presentades als Mossos d’Esquadra. Això últim fins a onze, concretament. Uns documents als quals també ha tingut accés aquest setmanari.

PARLEN ELS PACIENTS

Gloria Llop és una de les afectades pel tancament de Sanidents. “Estava fent quimioteràpia i em va afectar les genives”, explica. De fet, s’estava tractant a Barcelona, però en jubilar-se va decidir anar a Sanidents “perquè ho tenia al costat de casa”, recorda.

Segons detalla la denúncia que ha interposat, “els pagaments fets durant aquest temps” superarien “de llarg els 20.000 euros”. Uns diners que, segons coincideixen tots els testimonis i segons corroboren els justificants de pagament consultats, “sempre” s’haurien pagat “per avançat”, diu Llop. “Però ara m’he quedat tirada, amb el tractament pagat i sense acabar, havent-me de tornar a gastar tots aquests diners en un altre dentista perquè m’acabi la boca i havent de fer front al problema que suposa, per a la nova clínica, no tenir un historial que expliqui què se m’ha fet i què no”, lamenta.

Tot i les queixes i els intents de contactar amb Sanidents i amb Junyent, ni Llop ni cap dels testimonis que han parlat amb *Línia Vallès* han aconseguit ni explicacions, ni els diners ni els seus historials mèdics. De fet, si es truca al telèfon de la clínica, respon un contestador que diu que el número ja no existeix. “És com si tant ella com tot allò relacionat

La clínica de Sanidents a Parets va tancar al desembre i des de llavors no ha tornat a pujar la persiana. Foto: Olga García

amb els dos centres hagués desaparegut”, diu Montse Barragán, una altra de les afectades.

En el seu cas, va anar a Sanidents per fer-se uns implants, i a banda que hauria pagat 14.000 euros per un tractament inacabat –per la qual cosa també ha posat una denúncia als Mossos–, li haurien fet “mala praxi”, relata. “Em van treure onze peces a la vegada i em van crear una infecció tan gran a la boca que vaig haver d’estar ingressada cinc dies a l’hospital”, assegura Barragán. Igual que Ruth Mestre, una altra de les de-

“He de tornar-me a gastar el que vaig pagar en un altre dentista que m’acabi la boca”

nunciants, que afirma haver acabat amb la boca plena de talls i amb una dent modificada quatre vegades. “M’ha costat la salut, a banda dels diners”, lamenta.

Uns diners que, de fet, fins a tres denunciants continuarien pagant encara avui. És el cas de Rosa Puertas, que detalla que mensualment ha de fer front al préstec que hauria demanat per poder finançar el tractament d’ortodòncia que hauria quedat a mitges. “Encara em falta més de la meitat per pagar”, lamenta. Com Lourdes Salvador, que diu que també va haver de demanar un crèdit per pagar els 2.100 euros que li hauria costat l’ortodòncia del seu fill. “I ara em trobo que no només

m’han deixat tirada, sinó també pagant un préstec que em costa molt assumir”, es queixa.

MÉS AFECTATS

Els pacients, però, no serien els únics afectats pel tancament de la clínica. Almenys una extreballadora, amb qui ha pogut contactar *Línia Vallès*, també estaria patint les conseqüències d’aquesta situació. La dentista, que demana mantenir l’anonimat, hauria estat treballant per a Junyent set mesos. “Em va semblar estrany que no hi hagués gaires treballadors i que m’anés pagant tan a poc a poc”, confessa. “Fins que va arribar un moment que em devia 12.000 euros i vaig decidir marxar”, afegeix. De fet, segons relaten els pacients que van estar més temps tractant-se a la clínica, “els dentistes hi duraven pocs mesos”, en paraules de Llop.

Segons explica la mateixa extreballadora, en el seu cas no va presentar denúncia perquè li costava 3.000 euros anar a judici contra Junyent “i ja havia perdut prou diners”. No obstant això, té constància “d’una higienista que té el judici a l’abril i d’un altre metge que ja l’ha fet i l’ha guanyat”, assegura aquesta exempleada.

En el moment en què aquesta dentista va deixar Sanidents, hauria trucat a Salut per donar-se de baixa. “I, per sorpresa meua, em van dir que la clínica d’Alella no tenia els permisos sanitaris i que, per tant, havia estat funcionant cinc anys sense la documentació pertinent”, assegura. Un fet que corrobora un correu al qual ha tingut accés *Línia Vallès*

i on el Departament de Salut comunica a la treballadora que el centre no té codi sanitari.

Però això no és tot. Junyent també deuria més de 6.000 euros a un laboratori dental que treballava per a Sanidents des de feia anys. Així ho sustenta la denúncia interposada per aquest proveïdor, que també demana mantenir l’anonimat, i el burofax que va enviar a la clínica reclamant aquests diners. “Fins que ens vam adonar que es tractava d’un cas com els que ja havien passat abans a altres clíniques com Dentix o Vitaldent”, diuen des d’aquest laboratori.

De fet, no fa gaire que una de les clíniques de Dentix a Barcelona va tancar en una situació molt

CADA VEGADA MÉS HABITUALS

► Els fraus al sector dental estan sent cada vegada més habituals, ja que algunes empreses prioritzen els seus interessos econòmics per damunt dels criteris sanitaris i professionals. Per això es recomana no fer pagaments abans de rebre el tractament acordat amb les clíniques.

similar a la de Sanidents. Ara bé, com que els centres de Junyent no són franquícies que puguin ser absorbides per altres, trobar una solució per als afectats en aquest cas es fa més difícil.

“Pel que ens han dit quan hem anat a posar la denúncia, és pràcticament impossible que ens tornin els diners que hem perdut, perquè Junyent és insolvent i, en cas de tenir diners o propietats, primer cobririen els extreballadors i els pro-

veïdors, i després els pacients”, explica una de les afectades que, en aquest cas, prefereix que no es publiqui el seu nom.

Un correu de Salut corrobora que una de les clíniques no tenia els permisos sanitaris

Davant de tot plegat, *Línia Vallès* ha fet arribar a l’advocat de Junyent, en dues ocasions, la petició del setmanari per fer constar la seva versió dels fets en aquest reportatge, un oferiment que s’ha declinat. Sigui com sigui, l’extreballadora que ha parlat amb *Línia Vallès* assegura que, en un correu que el mateix advocat li hauria enviat, li hauria admès la manca de liquiditat de l’empresa per fer front als pagaments.

UNINT FORCES

Amb tot, tant pacients, com extreballadors com proveïdors s’han unit a través d’un grup de Facebook, on comparteixen les seves experiències amb la clínica i també els seus pensaments i sentiments derivats d’aquesta situació, principalment la ràbia i la impotència que tenen. Se senten “víctimes d’una estafa”, diu Barragán. De fet, aquestes són les tres paraules més repetides per tots els testimonis que han parlat amb *Línia Vallès*.

Tribuna

Pa per avui, fam per demà

per Dolors Sabater

Passen els dies i l'hematoma en forma de porra que tatua les meves cuixes va canviant de color. I sé que passat un temps desapareixerà, com desapareix de les portades mediàtiques el drama que destapa cada nau cremada o desallotjada. El dolor per les contusions i el rastre dels cops sobre els nostres cossos van minvant, sí. Però el dolor moral pels drets conculcats perdura amb la mateixa persistència que la injustícia social i el racisme institucional. Aquest és el país que tenim, amb greus desigualtats i injustícies socials i ambientals, i sense llibertat ni sobirania per decidir sobre els principals condicionants que afecten les vides de les que hi vivim. I sense un Govern amb prou determinació per plantar cara i posar la legislatura al servei dels canvis que toca. Canvis d'arrel, radicals. I som moltes les persones que lluitem per canviar el taulell i les normes del joc en els dos eixos. El nacional, per deixar de dependre de l'Estat espanyol que ens oprimeix, i l'econòmic i social, per deixar d'estar sota la tirania del neoliberalisme ferotge, màquina imparabile de destrucció ecològica i destrucció de drets humans. Som moltes les persones compromeses, sí, construint i empenyent alternatives des del carrer, amb l'organització popular, i des de dins les institucions, per transformar-les. Res és fàcil, però rendir-se seria molt pitjor. Rendir-se no és una opció.

Potser és aviat per fer balanç, tot just ara que fa un any que la campanya electoral marcava l'actualitat política. Però potser és temps suficient per comprovar que les coses no van enfocades cap a la legislatura combativa que necessitem. Un any, i un nou any que comença, cavalcant uns quants adagis. La pobresa mata, la repressió no s'atura i el Govern no reacciona. N'és un bon resum. Pa per avui,

fam per demà, un altre. Dos apunts del que ja hem viscut aquest 2022:

Un, la vergonyosa campanya encoberta que ha començat el Govern català a favor dels Jocs d'Hivern al Pirineu, en ple canvi climàtic. Un propòsit olímpic antagònic i contraproductiu, es miri per on es miri. Des del punt de vista climàtic, ja no cal dir-ho. Des del desenvolupament econòmic, model fallit que afavoreix els lobbies de la construcció i del turisme de masses, però no pas la gent del territori. És com si no haguéssim après res de la manca de diversificació quan la pandèmia ho ha aturat tot. Com si no coneguéssim els estralls que provoca el model dels macroesdeveniments de turisme mas-

La pobresa mata, la repressió no s'atura i el Govern no reacciona

siu, efímer, precaritzador i causant del despoblament. Des de la perspectiva dels drets nacionals, és complicitat catalana amb l'Estat espanyol en ple conflicte de no reconeixement del dret d'autodeterminació i de repressió contra l'independentisme. Un triple disbarat que consolida la relació de maltractament i espoli contra el Pirineu heretada del franquisme i perpetuada pel règim del 78, i que hipoteca la República catalana per molts anys. Pa per avui i fam per demà. Error garrafal.

Dos, les morts de plaça Tetuan i Montcada han sacsejat els cors endurits dels polítics del sistema, i ara correm-hi tots a escriure mocions i a impulsar lleis contra el sensellarisme. Benvinguda sigui l'activitat legislativa reparadora d'exclusions,

dols i ferides humanes, però no ens enganyem. Les mateixes sigles que ara s'omplen la boca i rubriquen articles permeten, des de fa anys i des del poder que ostenten, l'infrahabitatge letal en pro del dret dels especuladors a enriquir-se amb el negoci de l'aixopluc vital. O neguen el dret a empadronar-se als que no poden demostrar un domicili fix, saltant-se les pròpies lleis que ho garanteixen. Passa a desenes d'ajuntaments. Tanquen la porta d'accés als drets més bàsics a centenars, milers de persones. A les més excloses de l'exclusió més dura. A les travessades per la pobresa, la llei d'estrangeria i els estralls sanitaris de viure en la més crua exclusió.

En vam tenir una escena dramàtica al Gorg de Badalona, record del tràgic incendi de fa poc més d'un any. Amb colofó polític. Mentre, per una banda, dues diputades del Parlament que participàvem en l'acció de suport rebíem la violència policial que va interrompre la mediació i va carregar contra la gent que fèiem pinya defensant els drets de les persones sense llar expulsades de la Nau de males maneres, per l'altra banda la mateixa policia facilitava que el gran voltor carronyaire, l'exalcalde corrupte del PP, practiquéssim un acte de populisme mediàtic. I mentre tot el grup municipal de Guanyem Badalona, a l'oposició, sumava amb les víctimes i un únic regidor de govern donava la cara sense aconseguir, tampoc, aturar-ho, l'alcalde socialista de Badalona, el senyor Rubén Guijarro, feia unes declaracions idèntiques a les que havia fet el corrupte del PP, criminalitzant la pobresa. Per si algú havia oblidat que el 2018 va ser el PSC qui va sumar amb el PP per interrompre el govern del canvi i catapultar-se mútuament. La seva demagogia populista i aporofòbica també és pa per avui i fam per demà. I obre la porta a l'extrema dreta.

Les millors perles

Tres persones que havien quedat paraplàtiques després de patir un accident de moto han tornat a caminar, i fins i tot han pogut nedar i pedalar. No és un miracle, és ciència. Un equip de científics de Suïssa els ha implantat elèctrodes a la columna.

Sembla que Albert Rivera torna a estar a l'atur. Ha deixat el bufet d'advocats Martínez-Echevarría, la direcció del qual ha explicat a *El Confidencial* que "la seva productivitat estava arribant a nivells preocupants".

Leurodiputat de Vox Hermann Tertsch va intervenir el dia 7 al Parlament Europeu telemàticament des d'un restaurant. Ho va intentar dissimular, però el soroll i les ampolles de fons el van delatar. Uns altres comensals li van cridar l'atenció.

El Festival Llum BCN que es va fer al Poblenou del 4 al 6 de febrer va obligar l'Ajuntament a real·lotjar una veïna amb epilèpsia que patia molt per l'impacte de la instal·lació 'Espectre', tal com ella mateixa va explicar a *betevé*.

Twitter (@KremlinRussia)

LA FOTO

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada

(Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

Els semàfors

La clau

Liant la Troca

L'Associació Liant la Troca és una de les pioneres al territori a fer dansa inclusiva. Una pràctica en la qual interactuen persones amb i sense diversitat funcional on s'expressen lliurement, sense sentir-se condicionades per les seves capacitats físiques.

pàgina 6

Igualdem

L'Associació Igualdem ha organitzat una nova gal·la de monòlegs solidaris per recaptar fons i ajudar nens i joves amb necessitats especials. Una jornada d'humor i solidaritat que, a més, portarà a Mollet al conegut còmic Toni Moog.

pàgina 8

Núria Duanjó

La jove paretana Núria Duanjó ha estat nominada als Goya com a Millor Guió Adaptat per la pel·lícula *Ama*. Un film centrat en la figura de la dona amb el qual competirà contra algunes de les grans figures del cinema per emportar-se el guardó.

pàgina 12

El + llegit

líniavallès.cat

- 1 **El barri de Centre Vila de Santa Perpètua tindrà un nou aparcament**
- 2 **La polèmica urbanització del Calderí de Mollet fa un pas endavant**
- 3 **Noves millores i ampliació del recorregut de l'Albus a Sant Fost**
- 4 **Queixes pel tancament temporal de la piscina de Parets**
- 5 **Marta Vilaret (ERC Mollet) rep el suport d'Aragonès**

La desconexió digital i l'estatus

per Susana Pérez

Foto: Pexels

Es dies de Nadal tothom va exhibir a Instagram com havia passat els dies festius. La meua amiga Gemma i el seu xicot van ser uns dies a Frankfurt. La Júlia va optar pel bon temps de Fuerteventura. I el Lluís es va penjar la motxilla a l'esquena per fer el cim del Puigpedrós. Cap d'ells m'havia explicat els seus plans, però sé què van fer perquè són d'aquesta mena de persones que comparteixen la seva vida a les xarxes socials.

Des de la irrupció d'internet i dels telèfons mòbils, els autònoms —entre els quals m'incloc— no tenim vacances, però hem de suportar les vacances dels altres. Cosa que, a poc a poc i segons m'expliquen alguns amics, també els passa als assalariats. Això de no tenir vacances, vull dir. Allò altre, allò de suportar les vacances dels coneguts a través de les xarxes socials, també.

Més enllà de l'enveja sana (o no tan sana) que em provoca la felicitat dels meus iguals en època de recés nadalenc, el que em preocupa és allò de les no vacances: la impossibilitat de desconectar totalment en aquests temps d'hiperconnexió i de sobreexposició, que tan bé ha descrit el filòsof Byung-Chul Han.

Qui no va atendre una trucada de feina durant aquells dies de descans? Qui no ha contestat

un correu electrònic durant el cap de setmana? Qui no ha penjat un missatge a Twitter o una foto a Instagram perquè els seus clients no s'oblidin d'ell? Ara un s'explota a si mateix i creu que s'està realitzant.

Aquesta transformació social, instigada per l'aparició d'internet i de les xarxes socials, condueix a l'augment de tota mena de malalties neuronals: depressió, trastorn per déficit d'atenció, síndrome del treballador cremat... Facebook reconeixia fa poc en un informe intern que la seva aplicació d'Instagram empitjora els problemes d'imatge corporal de les adolescents.

La desconexió digital comença a ser un luxe reservat per a uns pocs. Per exemple, per als enginyers de Silicon Valley, que recentment han començat a fer dejunis de dopamina, és a dir, a deixar de banda els telèfons mòbils durant alguns dies per retrobar-se amb el plaer de focalitzar la seva atenció. Aquests mateixos treballadors, que en el seu dia van inventar el botó de 'M'agrada' de Facebook o el de re-

piular de Twitter, són els que envien les criatures a escoles on prohibeixen els mòbils.

La desconexió digital ha esdevingut un símbol d'estatus. El límit entre la vida professional i la personal es desdibuixa per a la majoria dels mortals. La connectivitat permanent afecta cada cop més les classes treballadores amb menor poder adquisitiu. Autònoms inclosos, per descomptat. Els que de debò estan al capdamunt de la jerarquia no tenen la necessitat d'interactuar en l'entorn digital, ni tampoc d'exhibir-se. Poden gaudir d'un temps de qualitat, que al final és el més preuat i el que persegueix la majoria. Encara més en època de descans, quan s'aguditzava la tirania de la felicitat.

Seria tan èpic com fals concloure aquest article assegurant que no contestaré cap trucada de feina, ni respondré cap correu, ni tan sols escriuré un tuit o penjaré una fotografia a Instagram els caps de setmana. Em veuré obligada a fer-ho. Dubto que vostès siguin més afortunats. No s'estressin. Felicitat 2022.

Línia Vallès no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AdeuMascaretas

@LaiaColome: La mascareta deixa de ser obligatòria als patis de les escoles a partir de dijous [10-2-2022], el mateix dia que deixa de ser obligatòria a l'aire lliure.

#CasJuvillà

@pjuvilla: De tot el que ha succeït cal treure'n aprenentatges, però per sobre de tot mirar cap al futur amb voluntat de construir.

#AprovadaPerError

@RosaVillacastin: La Reforma Laboral sale gracias al voto del diputado del PP Alberto Casero. Los dos de UPN votan en contra, rompiendo la disciplina de su partido.

Obres | Adjudicades les obres per acollir la UVic

Les obres d'adequació de l'edifici que havia ocupat el supermercat Aldi, a Palou Nord, s'han adjudicat a l'empresa Serveis Integrals 360, l'encarregada de transformar l'espai en un centre vinculat a la Universitat de Vic.

Neix una plataforma en defensa del català a la ciutat

- » L'entitat va fer dimecres la primera mobilització a la Porxada
- » Demanen que s'avalin les respostes contra la sentència del 25%

LLENGUA ▶ A Granollers li preocupa que la sentència que obliga a impartir un 25% de les classes en castellà a les escoles acabi amb la immersió lingüística. Per això, persones de diverses entitats, sindicats i partits s'han unit per crear una Plataforma en Defensa de la Llengua Catalana, a través de la qual es convocaran mobilitzacions a la ciutat en defensa del català.

La primera d'elles es va fer dimecres a la tarda, a la Porxada, i hi van acudir més d'un centenar de persones. "Demanem una resposta ferma i contundent als intents de minoritzar i residualitzar el català", deien membres del Casal del Mestre en la lectura del manifest. Un text que exposava, també, que els últims estudis indiquen que l'ús del català està patint una important regressió, tant en l'àmbit educatiu com en el social. "Un fet preocupant", valoraven, que els ha portat a unir for-

Concentració de dimecres a la Porxada. Foto: Primàries Granollers

ces per fer veure a l'estat que "el català no ha estat mai un problema de convivència, sinó una eina d'integració social", afegien.

D'altra banda, en la concentració també es va demanar a la Generalitat "que s'avalin i es protegeixin les respostes contra la sentència, que ja s'estan donant en alguns centres educatius". Sobretot després de la polèmica que va generar a la comarca el cas

de l'AMPA espanyolista que reclamava el compliment de la sentència a una escola de Sant Fost.

Un cas que va crear reaccions contràries i mobilitzacions com les que la plataforma promet seguir fent a Granollers a partir d'ara. De fet, el mateix dimecres ja avançaven que el pròxim dijous es farà una trobada telemàtica per començar a concretar futures propostes d'acció.

Granollers, més a prop de ser un punt sanitari estratègic

SALUT ▶ Aquest febrer està sent un mes clau pel que fa als avenços en salut a la ciutat. I és que la setmana passada entrava en funcionament la unitat de recuperació de salut mental de Benito Menni i, a la vegada, es posava la primera pedra del nou centre de radioteràpia.

Aquest darrer acte es va fer divendres passat, coincidint amb el Dia Mundial contra el càncer, i va comptar amb la presència del conseller de Salut, Josep Maria Argimón. "És un projecte molt esperat pels pacients i pel territori, ja que permetrà apropar els millors tractaments a tota la comarca", deia.

Però això no és tot. Al llarg de la setmana passada, la nova unitat de recuperació en salut mental va rebre els primers pacients. Un moment molt esperat a la ciutat, ja que, tot i haver-se inaugurat al novembre, havia estat tancat fins ara, a l'espera que es resolgués un tràmit administratiu.

Dos passos, per tant, que evitaran els desplaçaments a Barcelona tant dels pacients amb càncer com d'aquells qui tenen problemes de salut mental, i que situen Granollers com un punt sanitari estratègic, no només per al Vallès Oriental sinó també per a les comarques més properes.

Argimón col·locant la primera pedra. Foto: Ajuntament

L'associació és una de les residents de Roca Umbert. Foto: Liant la Troca

Ballant per la inclusió

CULTURA ▶ Les capacitats físiques no han de ser mai un límit i així ho demostra el col·lectiu Liant la Troca. Una associació de dansa que va néixer l'any 2011, arran d'un taller de ball inclusiu, que compta amb ballarins amb i sense diversitat funcional. I és que l'entitat, segons explica Mercedes Losada, la seva presidenta, "té l'objectiu de donar cabuda a qualsevol persona que vulgui treballar per la inclusió, la integració i l'accessibilitat".

"Fem balls que van des del contemporani fins al contact, amb diferents propostes artístiques que creem nosaltres mateixos", diu Losada. Una creació que, segons explica, és pionera al territori i que ha tingut tant èxit que no només ha arribat a les festes majors de diferents municipis, a fires o a altres esdeveniments, sinó que també serà la protagonista de la darrera docuserie de TV3, titulada *Anticossos*. Un fet que els fa estar contents "perquè

aquestes coses sempre impulsen el col·lectiu", diu l'expresidenta.

De fet, l'associació ha anat creixent amb els anys i ja arriba a la vintena de ballarins, que troben a Liant la Troca la possibilitat d'expressar-se lliurement, sense sentir-se condicionats per les seves capacitats. Tot plegat, en un espai "on no només compartim la nostra passió per l'art i el moviment, sinó on la gent ve i no se sent jutjada pel simple fet de ser diferent", conclou Losada.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniavaxarxa

facebook

twitter

instagram

**La
lectura
del *matí*.**

**El *matí* de
Catalunya
Ràdio.**

**CATALUNYA
RÀDIO**

clms teu

Al Huda recupera les claus del seu local vuit anys després

» La comunitat ja ha pogut entrar al local, precintat des de 2013
» Han demostrat ser els propietaris però no tenen llicència d'activitat

SOCIETAT ▶ Després de més de vuit anys, la comunitat musulmana d'Al Huda ha tornat a apujar la persiana del seu local de l'avinguda Badalona. Ho va fer dimarts, després que l'Ajuntament li lliurés les claus. Un moment molt esperat que no s'havia donat fins ara "perquè en tot aquest temps no havien presentat cap document que demostrés que ells eren els propietaris", diuen des del consistori, cosa que ara sí que han fet.

Tot i aquest pas endavant, des de l'Ajuntament adverteixen que, tot i que han pogut entrar al local, no poden fer cap activitat perquè no tenen llicència. Ni d'obres, ni d'activitat cultural ni religiosa.

Un pas que, tot i això, ha posat contents als membres de la comunitat, i que arriba poques setmanes després de la polèmica generada per les concentracions que Al Huda estava fent davant de

El local estava precintat des del 2013. Foto: Al Huda

casa l'alcalde. Unes mobilitzacions que van portar a plantejar una taula de diàleg amb la Unió de Comunitats Islàmiques de Catalunya, que està actuant com a mediatadora del conflicte.

D'altra banda, segons declaracions fetes per Ahmed Balghouch, cap d'Al Huda, en el moment de la reobertura del local, la comunitat tindria intenció de se-

guir reclamant l'ús de l'espai pel que estava previst: fer oracions i activitats culturals i de formació que ja no es poden fer a l'actual mesquita del carrer Sant Ramon, que se'ls ha quedat petita.

És per això que el col·lectiu no descartaria seguir amb les manifestacions, tot i que aquest pas els dona un respir després de tots aquests anys de lluita.

Confirmat: Salut ampliarà el servei de pediatria de Mollet

SERVEIS ▶ Fa un any i mig que es va centralitzar el servei de pediatria de Mollet al CAP de Plana Lledó amb la condició de contractar més professionals i d'ampliar l'equipament. Dos compromisos que no s'han arribat mai a complir, fins ara. I és que, encara que el nombre de sanitaris continua sent el mateix, dilluns el Servei Català de Salut confirmava l'ampliació de l'espai destinat a pediatria.

Aquesta actuació es farà als baixos de l'ambulatori, on actualment està el servei de suport a pacients en cures paliatives,

que es traslladarà al CAP de Can Pantiquet. Un fet que celebren tant els treballadors com la Plataforma de la Sanitat Pública del Baix Vallès, ja que permetrà millorar la qualitat del servei de pediatria, que actualment "no disposa de sales suficients per atendre els pacients", diu el portaveu de l'entitat, Antonio López. "Tot i que caldrà veure si l'espai que proposen és suficient, perquè encara no s'ha detallat el projecte", afegeix. Per això, segons avança, demanaran una reunió a Salut per tractar el tema.

Fet el primer pas per construir la futura escola d'infermeria

En aquest espai es construirà la futura escola d'infermeria. Foto: Plataforma

EQUIPAMENTS ▶ Les primeres obres per adequar el terreny sobre el qual es construirà l'Escola Universitària d'Infermeria de la Fundació Sanitària Mollet (FSM), van començar la setmana passada. Una actuació que ha generat polèmica, inclús abans de posar la primera pedra de l'edifici, no només perquè suposarà la pèrdua d'un espai públic, sinó perquè la gestió del centre serà privada.

"No pot ser que en un terreny que era de l'Incasòl on estava previst desplaçar els jutjats i on nosaltres demanàvem la construcció

d'un Centre d'Urgències d'Atenció Primària o d'una residència pública, ara s'aixequi un negoci", diu Antonio López, portaveu de la Plataforma per la Sanitat Pública del Baix Vallès. Per això diu que "si es fa, que sigui pública i que sigui una ajuda real al problema general de la manca d'infermeres", afegeix el molletà.

Tot plegat, enmig de la polèmica que continua a l'hospital per les condicions laborals dels treballadors, que segueixen concentrant-se cada dimecres per demanar millores.

Toni Moog, protagonista de la gala solidària de monòlegs

CULTURA ▶ Passar una estona entre riures i, a la vegada, ajudar a la inclusió de nens i joves amb necessitats especials. D'això tracta la gala solidària de monòlegs que organitza per l'Associació Igualtem de Mollet. Una jornada que enguany arriba a la seva cinquena edició, i que estarà protagonitzada, entre altres, per l'humorista Toni Moog.

El reconegut monologuista tornarà demà a la ciutat, després

d'haver actuat a la darrera Festa Major d'Estiu, però en aquesta ocasió acompanyat d'altres còmics com Alberto Demomento o Miguel Ángel Marín.

Tot plegat, en una actuació de tres hores on Moog serà el protagonista principal i l'encarregat d'assegurar, al públic que vagi al teatre de Can Gomà, una tarda plena d'humor. Encara que les entrades per assistir-hi estan esgotades des de diumenge.

Toni Moog. Foto: Arxiu

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Foto cedida

“Vinc d’un entorn en què somiar ser cineasta no era possible”

Neus Ballús

Directora de cinema i guionista

Albert Alexandre
MOLLET

Vas viure la infància i la joventut a Mollet. Com definiries la ciutat?

Sempre ha estat una ciutat industrial. És molt difícil defensar la seva bellesa. L’has d’estimar pel seu paisatge humà. És una ciutat molt poble, on abans hi havia un vincle molt fort entre la gent i tothom sabia qui eren els altres.

Com era Neus Ballús en la seva infància?

En realitat jo vivia a Sant Fost, però la meva mare tenia la Merceria Rosa de Montserrat a Mollet, jo anava a l’escola a Mollet i els meus avis vivien allà. Soc filla d’aquesta distopia que és viure en un lloc on no hi ha ni un bar i on necessites el cotxe per moure’t. De totes maneres, per als infants era una mena de paradís, perquè teníem molta llibertat. Recordo anar al bosc a fer cabanes. Podies estar perduda tota la tarda i reaparèixer per sopar. Anàvem amb una colla i ens protegíem entre nosaltres de la colla del carrer de dalt. Te la foties mil vegades, moltes hores, però aprenies a créixer.

Com veus avui Mollet i Sant Fost?

A Sant Fost ja no hi ha aquesta convivència al carrer amb els veïns. De trobar-se al vespre, als estius... Hi ha menys vincle i relació. Amb els nens hi ha com por. Mollet ha tingut un gran creixement, una transformació ràpida i continuada. S’obren negocis, se’n tanquen... Hi ha una agitació que no havia percebut. A més, abans hi havia un moviment contracultural. El Vallès sempre ha estat una zona amb poca oferta cultural, fora de les festes majors, i els joves ens havíem de muntar la nostra pròpia vida. El grup de teatre que vam tirar endavant era una organització molt sofisticada. Vint persones dels setze fins als vint-i-tants anys fent espectacles que movien la gent de la ciutat. Tinc la sensació que aquest espai ja no hi és.

Va ser al teatre on vas descobrir que volies fer pel·lícules?

D’entrada vaig descobrir que no volia ser actriu [riu]. Sempre m’han interessat les arts, però jo no era especialment teatral. El que era interessant d’allò era formar part de processos de creació col·lectiva amb els col·legues. La idea de ser un equip l’he recuperat per al cinema. Veig que vull ser cineasta sent-ho. Quan estic estudiant audiovisuals

tinc ganes d’aprendre un altre llenguatge, i amb el cinema descobreixo la meua veu. No era algú que hagués somiat ser cineasta perquè vinc d’un entorn en què no era possible. No m’atrevia a desitjar-ho.

“Fer cultura és de privilegiats, i jo he estat la primera privilegiada de la meua família”

Quan dius entorn vols dir la teua família?

La procedència familiar. Els meus avis, que van muntar la botiga, van venir de l’Aragó. Van vendre totes les seves pertinences i van arribar a Mollet amb dues nenes petites que van poder estudiar molt poc. La meua mare va tenir inquietuds artístiques, però no les va poder desenvolupar perquè s’havia de fer càrrec del negoci familiar. És el que significa migrar. Jo vinc d’això. Soc la primera dona de la família que té estudis universitaris. Fer cultura és de privi-

legiats, i jo he estat la primera privilegiada de la meua família.

Quina influència ha tingut la teua realitat familiar en el teu cinema?

Els meus avis venien de família pagesa. El meu avi va crear una empresa d’embalats. Hi ha dues coses molt importants que m’han afectat. A l’empresa hi havia uns treballadors de Gàmbia. Van ser les primeres persones negres que vaig conèixer. Els meus avis anaven, per exemple, als partits dels fills d’aquests treballadors en una època en què la idea de diversitat cultural no existia. Aquesta forma de convivència entre cultures surt en el meu cinema. D’altra banda, el meu avi als 82 anys s’atrevia a fer coses per primera vegada, com comprar-se una càmera de vídeo i filmar la seva vida. Hi ha una cosa de la tenacitat d’aquesta generació que jo he heretat. Perquè per fer pel·lícules cal ser tenaç...

A La plaga era Gallecs i a Sis dies corrents la perifèria de Barcelona. Què t’atrau d’aquests indrets?

Justament la idea de sortir de la centralitat. Se’ns diu que hem nascut a la perifèria, però què vol dir això? Se’t defineix en relació amb una altra cosa. Tu no ets el centre de

la ciutat. Així és com se’ns veu a l’extraradi o a l’àrea metropolitana. A les meves pel·lícules m’he esforçat a definir què és la perifèria en si mateixa. Com és? És cert que en molts sentits l’extraradi és el que expulsa la ciutat o no hi cap. La classe treballadora, la gent amb menys recursos, activitats com l’agricultura, la indústria, la prostitució... Aquesta idea dels personatges expulsats del centre arrela molt a *La plaga*. A més de ser personatges expulsats, tenen una fortalesa extraordinària i això és el que els defineix.

Creus que el cinema oblida aquests espais perifèrics?

El cinema és el que el cineasta vol fer. Depèn de la teua relació amb el territori i de quin univers vols mostrar. Trobo que és la meua obligació retratar espais que ningú altre retratarà si no ho faig jo. Si tots els cineastes són barcelonins, venen de famílies d’intel·lectuals i han estudiat en escoles privades, el relat passarà a l’Eixample i serà sobre relacions amoroses i divorcis. Em sembla meravellós que existeixin, però jo tinc l’oportunitat de fer una altra cosa perquè l’he vist a la meua infantesa i adolescència. He arrelat sobre la classe treballadora, sobre els conflictes laborals, la gestió de ▶

“A les pel·lícules m’he esforçat a definir la perifèria en si mateixa”

Foto cedida

◀ la diversitat... I tinc la sensació que el cinema és un espai per apostar per aquesta singularitat. L'art també és això.

Per què creus que no hi ha més relats així?

No hi estem acostumats perquè fins ara no ens els havíem pogut permetre. Si jo he pogut explicar les meves històries és perquè existeix una educació pública de qualitat. Si no, no ho hauria pogut fer.

A Sis dies corrents –com a La plaga– vas utilitzar actors no professionals. Gent del carrer. Com és el procés de triar-los?

Comença amb un càsting de carrer allà on saps que pots trobar els personatges: al seu lloc de treball, al lloc que freqüenten... Jo vaig arribar a un acord amb l'Escola d'Instal·ladors de Barcelona i em colava a les classes per observar els estudiants. Entre ells hi havia el Valero i el Moha [dos dels tres protagonistes de la pel·lícula]. Vaig veure més de mil persones, i les que m'agradaven les convidava a una trobada amb improvisacions, jocs i una petita entrevista. Quan vaig triar els personatges vam estar dos anys trobant-nos. No només els preparàvem per actuar davant d'una càmera fent d'ells mateixos, sinó que escrivia el guió a partir del que sortia en aquelles trobades. Per exemple, el Pep [el tercer protagonista] és un tio molt correcte i conciliador, però quan veu alguna cosa que no està ben construïda, es torna boig. Aleshores vam incorporar una escena en què ho exploràvem.

I com es va fer el rodatge?

El vam fer de forma cronològica, perquè els protagonistes sabessin com avançava la història. El que desconeixien era de què anava la pel·lícula, el guió i quina mena d'escenes es trobarien. A través de diferents elements, els convidava a fer el que havia escrit al guió, però no els ho demanava directament, ho provocava. Així és com preserva certa espontaneïtat. Això seria un resum, perquè és clar, m'he passat sis anys amb el projecte [riu].

Aquest mètode deu tenir inconvenients...

Genera molts problemes. Des de programar un rodatge una setmana sí i una no, perquè els protagonistes no perdin la feina, fins a conflictes emocionals. Entre el Valero i el Moha vam generar una tensió molt forta, i no els deixàvem seure junts per dinar perquè així la solucionessin en escena. Hi va haver moments molt tensos i molt mal ambient. Fins al punt que un dels personatges va voler marxar... És una gran responsabilitat, perquè

els portes emocionalment per territoris que no han transitat mai, però és molt interessant, perquè mentre actuen es transformen. A més, que siguin amateurs i que s'estiguin exposant de veritat genera una implicació molt forta de l'equip, i és molt bonic veure com se'ls tracta i se'ls respecta.

Sis dies corrents segueix la història de tres lampistes. Per què aquesta professió?

El Martí, el company de la meva mare, és lampista, i a la sobretaula ens explicava històries del que vivia. A mi em semblava molt interessant.

“Sense una educació pública de qualitat jo no hauria pogut fer el que he fet”

Pensava: quin accés tan privilegiat a les vides de tothom. Considerem que qui entra a casa nostra, la gent que neteja o que ens fa una reparació, és invisible. Pensem que no tenen una entitat pròpia com a éssers humans, que no tenen el seu punt de vista. Per això vaig entrar en aquest univers.

No té res a veure amb reflectir la classe obrera?

Sí, és com el que dèiem dels espais. Si el teu pare és metge, les històries que et venen al cap tenen a veure amb això. Si el company de la teva mare és lampista, et toca triar aquest relat. És una evidència que a la classe treballadora hi ha relats impressionants que no hem sentit i que han estat silenciats. Entre altres coses, porten anys d'avantatge en alguns temes, com en la gestió de la diversitat. Conviuen amb gent de nacionalitats diferents des de fa molt temps. És un context del qual hem d'aprendre coses.

Es pot dir el mateix en el tema del masclisme? A la teva pel·lícula també s'hi reflexiona.

El context que retrato és molt masculí. El que volia mostrar és que no som ni blancs ni negres. Algú pot ser molt empàtic amb un company obrer i després ser racista amb l'altre o un masclista. La pel·lícula vol convidar a veure la gent tal com és. Tenim moltes etiquetes. Podem veure qui hi ha a l'altra banda i comunicar-nos d'una manera més honesta i horitzontal? És el que s'expressa a la pel·lícula: podem estar vivint paret per paret amb algú i no

saber qui és. Això ens passa contínuament. Per crear estructures socials fortes i no deixar-ho tot en mans del neoliberalisme individualista extrem hem de crear xarxes més potents a nivell humà.

Els tres protagonistes són el Pep, catalanoparlant, el Valero, castellanoparlant, i el Moha, nascut al Marroc. Tenies com a objectiu retratar les diferents Catalunyaes?

En les trobades al gremi em vaig fixar en el Moha i el Valero i em va semblar que formarien un bon tàndem, perquè hi hauria un xoc. Però era evident que hi faltava representació d'un grup social, i per això vaig buscar el Pep. També era per un tema d'edat [el Pep es vol jubilar a la pel·lícula]. Sempre m'ha semblat que el gran repte de tothom com a individu és saber envellir. Per a mi, acceptar que et faràs gran i que et moriràs és una de les grans tasques de la vida. Descobrir, finalment, que som finits. Sempre he buscat models en aquest aspecte, i el meu avi va ser un referent de com envellir plenament vius, més savis, millors de com érem i acceptant una mica qui som. La vellesa és un moment molt privilegiat si el poguéssim viure així.

Encara que no vas sortir escollida, et vas presentar per ser presidenta de l'acadèmia del cinema en català. Com veus el futur del sector a casa nostra?

Diria que és un moment molt potent a nivell de talent. Hi ha moltes produccions catalanes que estan tenint repercussió internacional. A la Berlinale estaran competint Isaki Lacuesta i Carla Simón alhora, i això no havia passat mai. Tinc la sensació que la nostra audiència no s'està creient que moltes pel·lícules les fem per a ella. M'agrada molt guanyar premis, però jo faig les pel·lícules per a la gent del Vallès. Volem incidir i tenir un impacte en el nostre entorn i la nostra comunitat. Crec que ens hem de treure de sobre aquest complex d'inferioritat, de pensar que el que fem és menys del que es fa fora, perquè no és cert. A més, trobo que és esperançador que això estigui passant en un moment en què tot s'està produint a través de les plataformes i quan hi ha tan pocs espais de decisió sobre el que es farà i tindrà èxit. Hi ha una tendència i després una uniformització del producte. L'originalitat és un valor, i que hi hagi pel·lícules que es fan en català i que expliquen una determinada realitat és un element de venda en un moment en què tot és el mateix. Veig amb optimisme el moment actual, sempre que els polítics, l'audiència i els inversors se'l reguin. ■

NEUS BALLÚS, EN 10 RESPOSTES

1. Quin és el teu cantant o grup de música preferit?
Nina Simone.

2. I el teu menjar favorit?
L'arròs del meu pare.

3. Quina pel·lícula que no has dirigit t'hauria agradat poder dirigir?
París, Texas, de Wim Wenders.

4. Hi ha algun llibre que t'hagi marcat?
L'amant, de Marguerite Duras.

5. Quina pel·lícula t'ha impactat l'últim any?
Titane.

6. Tens alguna afició que ens pugui sorprendre?
Nedar al mar, també a l'hivern.

7. Hi ha algun lloc de la regió metropolitana especial per a tu?
Gallecs.

8. I un lloc on passar les vacances?
El Senegal.

9. Quin és el teu màxim referent professional?
Isaki Lacuesta.

10. I un referent en la teva vida personal?
La meva àvia.

Habitatge | Un mes més de pensió per a dos desnonats

L'Ajuntament ha prorrogat un mes la pensió que paga a dos veïns des del novembre, quan van ser desnonats del pis que ocupaven. Un fet que des de la PAH celebren, a l'espera que se'ls accepti una mesa d'emergència.

Una llarga demanda feta real: s'obre el tercer carril de la C-17

MOBILITAT ▶ El tram de la C-17 en sentit sud entre Granollers i Parets ja té tres carrils. Una novetat molt esperada que es va inaugurar dimecres en un acte al qual van assistir el secretari general de la vicepresidència i de Polítiques Digitals i Territori, Ricard Font, juntament amb altres autoritats.

“Era una reivindicació molt llarga que a Parets significa deixar de tenir embussos”, deia l'alcaldede Parets, Francesc Juzgado. Però no només això. Les obres també han millorat les connexions amb les zones industrials i, sobretot, de l'accés a Parets. Un fet que “permetrà guanyar en seguretat i contribuir a la reducció de les emissions de contaminants”, afegia Font.

Els canvis principals amb què ja es troben els usuaris en incorporar-se a la C-17 des de Granollers i des de Parets, és que ja no hi ha embussos per accedir-hi. “Cada matí, les cues als accessos de la carretera eren interminables perquè s'acumulava, en aquest

Acte d'inauguració del carril. Foto: Ajuntament Granollers

punt, tot el trànsit que venia des de Vic”, diu Miquel Font, veí de Parets. “Ara, en canvi, es nota que tot és més fluid, fins que arribes a la incorporació de l'AP-7, a l'altura de Mollet, i les cues tornen a ser les mateixes de sempre”, afegeix.

Segons denuncia Mollet Pedala a Twitter, el problema amb “el coll de l'ampolla” no s'ha solucionat, sinó que s'ha desplaçat

més endavant. Concretament a partir del Sector IVECO de Parets.

Mentrestant, les obres en sentit nord continuen i, segons avança la Generalitat, està previst que acabin entre finals d'aquest any i principis del següent. “Però, al final, tornarà a passar el mateix: els embussos entre Parets i Granollers es reduiran, però les retencions seguiran més endavant”, conclou Miquel Font.

La guionista Núria Dunjó, nominada als Goya

CULTURA ▶ Parets tindrà representació a la pròxima gala dels Goya. I és que la jove paretana Núria Dunjó ha estat nominada en la categoria de Millor Guió Adaptat, per la pel·lícula *Ama*.

Precisament, aquest film va ser el seu projecte final de carrera a l'ESCAC. Un llargmetratge centrat en la figura de la dona i, concretament, en la de la mare soltera, que ha escrit conjuntament amb Júlia de Paz.

Tot i que abans d'aquesta nominació Dunjó ja havia presentat la seva pel·lícula a diversos festivals, diumenge farà front a la

fitxa més gran de la seva curta però intensa carrera professional. I és que la jove competirà amb grans figures del cinema com Agustí Villaronga, Daniel Monzón o Jorge Guerricaechevarría, per emportar-se l'anelhada estatueta.

Un fet que li complica acabar sortint victoriosa d'aquesta nominació, però que, tot i així, suposarà un salt en la seva carrera com a guionista que la col·locarà a l'altura d'altres veïnes del municipi com Anna Moragueira, que en els Premis Gaudí de l'any passat va guanyar el guardó a Millor Directora de Producció.

Júlia de Paz i Núria Dunjó. Foto: Premios Goya

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre '21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre '21 OJD

línia

el diari metropolità

liniatarxa.cat

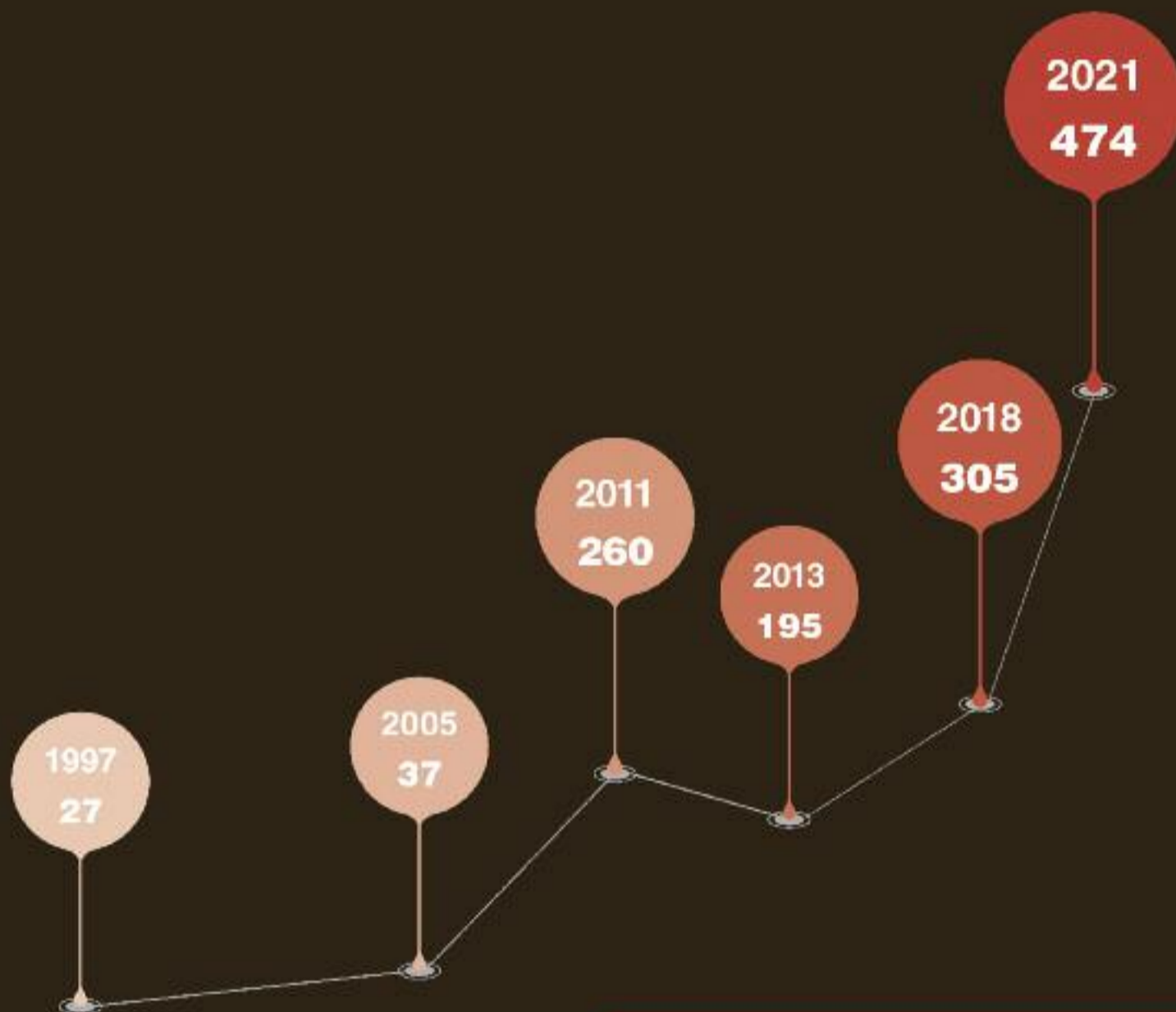
grup comunicació21

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 470 mitjans associats

Fes que sigui *la teva*

A Catalunya hi ha molts infants que, per diferents circumstàncies i de forma temporal, no poden créixer amb la seva família.

L'Acolliment Familiar brinda l'oportunitat a un infant de conviure amb unes noves referències familiars saludables i estables que li permetin desenvolupar-se de manera emocional, personal i social.

La solidaritat i la generositat de les famílies acollidores permeten a l'infant viure en un ambient familiar i compartir un entorn afectiu i comunitari.

L'Associació d'Ajuda Social CEL OBERT és una entitat acreditada per la Generalitat de Catalunya que treballa al servei dels infants i de les famílies acollidores.

Tu pots ser la família acollidora

Contacta amb nosaltres:

Associació d'Ajuda Social
CEL OBERT

Avinguda Meridiana, 354, 11^a

93 311 69 05

08027 BARCELONA

celobert@cel-obert.org

La plantilla de Coveright accepta desconvocar la vaga

MARTORELLES ▶ Els treballadors i treballadores de Coveright Surfaces Spain van acceptar dimecres, i per majoria, la proposta que els va plantejar l'empresa durant la reunió amb la mediació del Tribunal Laboral de Catalunya. D'aquesta manera, van optar per desconvocar la vaga indefinida que tenien previst començar el mateix dimecres.

CCOO d'Indústria de Catalunya valora "el desbloqueig de la situació, ja que l'empresa, finalment, ha fet marxa enrere en les seves intencions de fer una retallada salarial del 20%". "En compliment de la sentència del TSJC, farà el reemborsament del 16,5% de retallada salarial que va aplicar a la plantilla el 2020, de manera fraccionada a partir del mes de març d'enguany", afegeix el sindicat.

Per afrontar la situació econòmica, l'empresa planteja una reducció del 8% en els salaris de la plantilla i garantint el salari marcat pel conveni

La fàbrica Coveright Surfaces. Foto: Google Maps

general de la indústria química i la congelació dels sous per a 2022 i 2023. La mesura és temporal i reversible i dependrà de quins siguin els beneficis de la companyia.

CONVENI GENERAL

Pel que fa a l'antiguitat, la reducció que s'aplica és la mateixa, el 8%, es congela la ja generada i la proposta és que ara s'apliqui el càlcul establert pel

Conveni general de la indústria química. "La proposta també preveu mantenir les ajudes escolars i la pòlissa d'assegurança col·lectiva", informa CCOO d'Indústria de Catalunya. Si entre aquest any i el 2024 hi hagués alguna extinció de contracte, per calcular les indemnitzacions es contemplaria el 100% del salari anterior, és a dir, al d'abans de la retallada aplicada.

L'Institut Alba del Vallès aposta per l'educació ambiental

SANT FOST ▶ L'INS Alba del Vallès i l'Ajuntament de Sant Fost han arribat a un acord per capacitar l'alumnat en educació ambiental i, per tant, perquè els joves estiguin preparats davant dels reptes ambientals actuals. El consistori aporta cada any a l'institut 3.000 euros, entre altres coses, per organitzar activitats o comprar material.

Així, durant el 2021 es van comprar contenidors de plàstic i paper per al vestíbul i les diferents plantes de l'edifici,

papereres de reciclatge per al pati i les aules, i bancs i taules de pícnic de material reciclat per al pati. Amb sortides a peu es fomenta el coneixement del patrimoni l'entorn natural. Una de les excursions va ser a l'ermita de Sant Cebrià de Cabanyes. També s'hi va instal·lar l'exposició *Actuem amb energia*, que pertany a la Diputació de Barcelona i que se centra en aspectes fonamentals: la responsabilitat en el consum i l'eficiència i la transició energètica.

L'INS Alba del Vallès. Foto: Twitter @InstitutAlba

Centre Residencial Gent Gran

BALLESOL
Centres Residencials 3er Estat
★★★★★

- ✧ Atenció mèdica i infermeria
- ✧ Control dietètic i alimentari
- ✧ Habitacions individuals i dobles
- ✧ Apartaments per a persones vàlides
- ✧ Recuperacions postoperatòries
- ✧ Estadets temporals i permanents

Ballesol BARBERÀ DEL VALLÈS

C/. Abat Oliva, 24 - Barberà del Vallès

VISITA'NS, prèvia cita, i l'informarem

INFO i RESERVES:

93 747 90 49

www.ballesol.es

Servei integral i personalitzat amb la millor qualitat

De discoteca a centre logístic

» El grup immobiliari Scannell ha comprat els terrenys de Bora Bora, que anteriorment era l'Eibisi
 » Els joves lamenten el tancament i els veïns el celebren després d'anys de polèmica amb el local

MONTORNÈS ▶ L'edifici que en els darrers anys ha estat la casa de la discoteca Bora Bora i que durant tant de temps va acollir l'Eibisi, passarà a la història. I és que el grup immobiliari Scannell Properties, d'origen nord-americà, ha comprat el terreny per construir-hi el seu centre logístic.

Així es confirmava aquest passat cap de setmana en un comunicat que detallava que la companyia preveu instal·lar-se a Montornès al llarg del primer trimestre del 2023. Una localitat triada no pas per atzar, sinó per la seva proximitat amb Barcelona, amb la zona industrial de la comarca i amb l'AP-7, que es convertirà en la segona casa del grup americà a Espanya. I és que, pocs mesos abans d'adquirir aquest espai, Scannell va comprar uns altres terrenys a Santa Perpètua de Mogoda, on pròximament aixecarà un punt de distribució.

Aquesta notícia no ha tardat

a córrer i ja ha despertat comentaris diversos entre la ciutadania. "Per una discoteca decent que teníem a la zona i que, a sobre, atreïa gent d'altres pobles i ciutats, van i la venen", lamenta l'Eva Blanchart, una jove de Granollers que freqüentava el local. Una opinió que no comparteix el veí de Palou, Josep Miralles, que celebra la venda del local. "No era més que una font de conflictes i d'incivisme i un lloc on, des de sempre, la droga corria amb molta facilitat", diu.

UNA HISTÒRIA POLÈMICA

Cal recordar que, des que Bora Bora va obrir el 2016, la discoteca ha registrat diversos conflictes relacionats amb el consum d'alcohol i drogues, baralles o agressions. Per això els alcaldes de Montornès i Granollers havien arribat a demanar a Interior el tancament del local. I no només això. També s'havia denunciat, diverses vegades, el

Les instal·lacions es convertiran en un centre logístic. Foto: Google Maps

malestar que la discoteca provocava als veïns de Granollers, tenint en compte que molts joves feien el trajecte a peu entre Bora Bora i l'estació de tren, i que les freqüents trucades a urgències per emergències relacionades amb l'activitat del local bloquejaven les ambulàncies dis-

ponibles a l'hospital de la capital vallesana. Igual que passava quan hi havia l'Eibisi.

Un espai, doncs, que sempre ha estat en el punt de mira de molts, fins que els efectes de la pandèmia, amb el tancament de l'oci nocturn, l'han abocat a convertir-se en un espai industrial

més, com tots els que hi ha al seu voltant. Un pas que, segons Miralles, "suposarà una millora de la qualitat de vida de tots els vallesans", però que per a Blanchart "és una pena, perquè era un espai ideal, amb moltes possibilitats i on la majoria de joves de la comarca hem crescut", conclou.

Punt final a l'agenda del Dia de la dona i la nena a la ciència

SANTA PERPÈTUA ▶ La Regidoria d'Igualtat i drets civils, el Projecte Educatiu de Ciutat del Servei d'Educació i l'Institut Català d'Arqueologia Clàssica (ICAC) organitzen un seguit d'activitats amb motiu del Dia Internacional de la Dona i la Nena a la ciència (11 de febrer). La programació conclourà el pròxim dilluns 14 amb un fòrum-debat en què es tractarà com visibilitzar les investigadores que treballen en disciplines "poc científiques" com les Humanitats i la problemàtica de l'imaginari científic. Hi participaran les científiques Ana Pastor (GAPP-UB) i Lídia Colomines (ICAC), i la doctoranda Paloma Zarzuela (GAPP-UB). Óscar Esteban, tècnic d'Igualtat, i la investigadora de l'ICAC, i Marta Flórez moderaran les dues taules de debat i reflexió.

D'altra banda, el Col·legi Sagrada Família i l'Institut Estela Ibèrica fan feina en la creació d'una exposició itinerant sobre les dones científiques, en el

Les dones científiques volen tenir més visibilitat. Foto: Arxiu

marc del Servei Comunitari. A més, en col·laboració amb l'espai SPMakers, elaboren fitxes divulgatives i també prototips fets en impressió 3D dels elements més simbòlics de la recerca de cada científica. La intenció és dur a terme una mostra didàctica sobre els camps de treball i disciplines en què "les nostres veïnes investigadores fan avançar la ciència".

Per últim el programa també va incloure dimarts la xerrada telemàtica *L'enginy (in)visible*, amb Núria Salán, investigadora de la UPC i presidenta de la Societat Catalana de Tecnologia, mentre que dimecres va tenir lloc una taula oberta sobre les necessitats, les oportunitats i els reptes per assegurar la presència femenina a la ciència.

Inscripcions per al concurs de disfresses de Carnestoltes

LA LLAGOSTA ▶ El pròxim 26 de febrer l'Ajuntament de la Llagosta celebrarà Carnestoltes amb una cercavila i un concurs de disfresses. El Parc Popular serà l'escenari del lliurament de premis i del ball. Qui vulgui participar en el concurs té fins al dia 24 i ha d'anar l'Oficina d'Atenció a la Ciutadania, de dilluns a divendres, de 10 a 13 h, i dimarts, i dijous també de 16 a 18 h.

Hi haurà dues categories (individual i comparsa), i en la categoria individual (dues persones com a màxim), els 10 primers classificats seran pre-

miats. En comparses hi haurà dues subcategories: la primera, amb cinc premis per a grups d'entre 3 i 15 membres, i la segona, de 16 a 150 participants, també amb cinc premis.

El punt d'inici de la cercavila, més reduïda de l'habitual, serà a les 17 hores a la plaça d'Antoni Baqué. A continuació es farà un recorregut per l'avinguda de l'Onze de Setembre i el carrer de l'Estació cap al Parc Popular. Serà a les 18.30 hores quan comenci el lliurament de premis. Més tard hi haurà un ball.

El Carnestoltes és imaginació. Foto: Pexels

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

amic

associació de mitjans i informació i comunicació

Mitjans Km 0

El Llorenç, el seu pare ja cuinava per la gent del barri.

líniavallès

Segons informa El 9 Nou, l'Ajuntament de Llinars ha aprovat la creació una plaça de caporal per a la Policia Local per tal de reordenar el cos. La decisió arriba després de les detencions de diversos policies en l'operatiu del novembre contra el narcotràfic.

La policia desmantella una deixalleria il·legal a Vilanova

VALLÈS ▶ Un operatiu format per Mossos d'Esquadra, policia local, Inspecció de Treball i policia espanyola va desmantellar fa pocs dies una deixalleria il·legal ubicada en una nau a la carretera BP 5002, a prop de Vilanova del Vallès. S'hi van trobar molts vehicles abandonats i també residus perillosos sense tractar. S'hi llogaven semi remolcs i vehicles per emmagatzemar objectes de "procedència delictiva". Hi havia fins a 25 vehicles que s'havien donat de baixa.

Els Mossos van denunciar infraccions contra la normativa de medi ambient per desballestar vehicles il·legalment, abandonament de residus i contaminació del sòl per vessament d'olis i també per cria il·legal de gossos. Quatre gossos adults estaven lligats amb cadenes i no podien arribar al menjar ni a l'aigua, mentre que sis cadells estaven dins d'un contenidor tancat.

Per la seva part, la policia espanyola va detenir dues perso-

La deixalleria il·legal. Foto: Mossos d'Esquadra

nes per incomplir la llei d'estrangeria. Inspecció de Treball va comprovar que fins a quatre treballadors no tenien permís de treball i un altre prestava serveis, però no estava donat d'alta al Règim General.

En l'operatiu hi van participar els agents dels Mossos

d'Esquadra de la comissaria de Granollers, de la Unitat de Drons, de la Unitat Regional de Medi Ambient (URMA) i d'Àrees Regionals de Recursos Operatius (ARRO), en coordinació amb la Policia Nacional i la Policia Local de Vilanova del Vallès.

Treballant contra l'abús sexual infantil

CANOVELLES ▶ Canovelles s'ha convertit en un dels dos municipis de tot Catalunya que compta amb un diagnòstic sobre l'abordatge de l'Abús Sexual Infantil. Un document que es va presentar dimarts i que explica com fer de Canovelles un municipi segur i protector per a la infància. L'objectiu de tot plegat, tenir eines que garanteixin la prevenció i la detecció precoç d'aquest tipus de violències.

Argimon visita el CAP Joan Mirabell i Folch

CALDES DE MOTNBUI ▶ El Conseller de Salut, Josep Maria Argimon, va visitar divendres passat les obres del CAP Joan Mirabell i Folch, que ja fa quatre anys que s'està ampliant. Una visita en què el conseller va recórrer algunes de les noves àrees que s'han creat al centre, com la zona d'extraccions i les noves consultes, que gairebé s'han duplicat en nombre, i també els espais que s'estan modernitzant.

Cardedeu defensa l'ús del català

CARDEDEU ▶ L'Ajuntament de Cardedeu ha aprovat la moció "A Cardedeu, en català, no t'excusis", en defensa de la cohesió social, la igualtat d'oportunitats i el català. Un acord que, entre altres punts, inclou el rebuig municipal a qualsevol actitud que posi en perill el model d'immersió lingüística i la defensa de l'escola en català com a eina per a la cohesió social i la igualtat d'oportunitats entre els ciutadans.

Una app facilitarà la mobilitat en transport públic

LES FRANQUESES ▶ Les Franqueses presenta, aquest mes de febrer, el sistema Smart Mobility. Un servei de suport que funciona a través d'una aplicació mòbil i que ajuda a persones amb necessitats especials de mobilitat i autonomia, i també per a la gent gran, en els trajectes en transport públic. Un pas que pretén millorar la qualitat de vida de les persones usuàries i de les seves famílies.

Foto: Twitter (@mossos)

Nou cap de setmana de controls de Mossos i policies

VALLÈS ▶ Aquest pròxim cap de setmana els Mossos d'Esquadra i les policies locals de Granollers, les Franqueses, Canovelles, Montornès, Santa Maria de Palautordera, la Garriga, l'Ametlla, Llinars, Lliçà d'Amunt i Cardedeu repetiran el dispositiu de control als polígons industrials.

L'objectiu és evitar que s'hi facin concentracions de vehicles i de persones, que en els últims temps han augmentat. Hi

haurà vigilància preventiva i amb controls d'accés a les zones industrials.

TANCAR L'ACCÉS

A Canovelles i les Franqueses es tornarà a tancar l'accés als polígons Can Castells i Pla de Llerona per l'eix del passeig de la Ribera i la Via Europa. Els vehicles que passin aquest eix viari al costat del riu seran parats per les patrulles.

Controls per evitar robatoris a la Roca

LA ROCA ▶ Amb l'objectiu de reforçar la seguretat del municipi i minimitzar els robatoris, la Policia Local de la Roca i els Mossos d'Esquadra estan muntant dispositius especials de control als accessos al poble. Una actuació que consisteix a fer identificacions de persones sospitoses, per donar seguretat, en especial, a Santa Agnès, Can Colet, Can Borrell i la Torreta.

En marxa les obres del carrer Major

LLIÇÀ D'AMUNT ▶ Aquesta setmana s'ha posat en marxa el projecte d'urbanització de la part sud del carrer Major, que inclou la construcció d'una passera peatonal per damunt del torrent de Can Bosc. Una actuació amb la qual es millorarà la pavimentació, el sistema d'enllumenat i de clavegueram, i que també inclou la col·locació de nou mobiliari urbà a la zona.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

El valor de la proximitat

EXPOSITORS:

- **Biblioteca de Can Mulà**
C/ Alsina, 1 (Parc de Can Mulà)
Mollet del Vallès
- **Loteries Mollet**
C/ Jaume I Cantonada R.Casanoves
Mollet del Vallès
- **Estació Renfe Mollet-Sant Fost**
Ronda Can Fàbregues
Mollet del Vallès
- **Supermercat Caprabo**
Ronda Can Fàbregues S/N
Mollet del Vallès
- **Pastisseria Lorena**
C/ Anselm Clavé, 2
Mollet del Vallès
- **Copi Tinta Mollet**
Av. Jaume I, 120
Mollet del Vallès
- **Decathlon Mollet**
Av. Rabassaires, 50
Mollet del Vallès
- **Supermercat Esclat**
C/ Nicaragua, Pl. Can Borrell
Mollet del Vallès
- **Mercat Municipal La Llagosta**
C/ Mercat, 2
La Llagosta
- **Loteries La Llagosta**
C/ Mercat, s/n
La Llagosta
- **Mercat Municipal de Parets**
Plaça Dr. Trueta
Parets del Vallès
- **Loteries Graziella Morelli**
Av Catalunya, 102
Parets del Vallès
- **Híper Vallès**
Ramon i Cajal 1
Parets del Vallès
- **Ajuntament de Martorelles**
Plaça Ajuntament, s/n
Martorelles
- **Mercat Municipal de Sant Carles**
Plaça de la Caserna, s/n
Granollers
- **Estanc de la Porxada**
Plaça de la Porxada, 6
Granollers
- **El rei dels caramels**
Plaça de la Porxada, 3,
Granollers
- **Mercat Santa Perpètua**
Avinguda de Santiga, 7
Santa Perpètua de Mogoda

... a més de
900 botigues
 de la comarca
líniavallès

Handbol | El BM Granollers visita el CB Morvedre

El conjunt de Salva Puig visitarà el pròxim divendres 18 de febrer el CB Morvedre, en partit corresponent a la 15a jornada de la Divisió d'Honor Femenina. El BM Granollers hi arribarà després de perdre per 24-26 contra el BM Elx el passat dimecres.

Foto: Toni Delgado

“M’ha costat i em continua costant molt minimitzar l’error”

Mar Ibern / Jugadora del CB Granollers

“Sempre hi ha coses boniques per les quals somriure” és la descripció del perfil a Instagram de Mar Ibern (Sant Celoni, 1998), jugadora del CB Granollers, del grup 1 de la Copa Catalunya. Desprèn proximitat, bondat i una energia positiva infinita. Té una mirada inquieta, sana i àmplia de la vida.

Toni Delgado
GRANOLLERS

Mar, en què sols fixar-te al principi quan coneixes una persona o et presenten algú?

En com somriu i què em transmet aquella persona. Somriure et dona energia, és vital. Segur que et passaran coses que no podràs controlar, però tens el poder de prendre-te-les d'una manera o d'una altra. Quan vaig marxar als Estats Units a jugar i estudiar vaig créixer moltíssim, vaig aprendre un idioma que no sabia gaire i vaig acabar descobrint com soc.

I com ets?

Ostres... Em fixo en els detalls i m'agrada molt analitzar les coses. M'encanta observar. Si entenc com és una persona, em serà més fàcil connectar-hi. M'agrada parlar, però amb molt poca gent ho faré sobre mi. Com que tot em va bé i solc tenir un somriure a la cara, no em solen preguntar gaire com estic.

Per què creus que aquí moltes vegades l'anglès no s'ensenya o no s'aprèn bé?

No ho sé. Diria que el millor camí per apropar-te a un idioma és escoltar-lo molt i no pas escriure'l tant o que et preguntin el present perfect d'un verb. No em convenç el mètode d'omplir foradets en frases ja construïdes o de trobar el temps verbal correcte.

Amb els listening et familiaritzes amb la llengua. Segurament no detectaràs totes les paraules ni totes les frases, però estàs en contacte amb l'accent, l'èmfasi... És molt més real.

Exacte. No sé on viurè els pròxims anys: si aquí, allà o a Itàlia. Vull viatjar. El que sí que tinc clar és que a la meva descendència els parlaré en català, perquè és la meua llengua, i els compraré contes i llibres en anglès, i els posaré dibuixos en aquesta llengua. Em serà indiferent si no saben escriure bé les paraules. Ja les aprendran, però s'estaran acostumant al vocabulari. Tampoc he estudiat Magisteri ni sé com s'ensenyen les coses... Només és el que penso. Llegeixo en an-

glès i veig les sèries i les pel·lícules en versió original.

De sobte se't va presentar l'opció d'anar als Estats Units.

M'oferien estudiar i jugar a bàsquet amb totes les despeses pagades i vaig dir que sí per no dir que no. Tenia molta por, però, alhora, sabia que si l'experiència no anava bé, tornaria a casa. No volia viure amb l'etern dubte de què hauria passat si no hi hagués anat.

“Des del minut 1 l'entrenador, Martí Roget, ens ha donat confiança i il·lusió”

Sembla un gran mètode per arriscar.

És la filosofia que m'ha ajudat a viure moltes experiències.

A la pista també fas aquesta reflexió?

A la pista no penso en el següent pas, el sé. Mentre boto veig si hi ha una companya oberta, per exemple. Actuo amb naturalitat.

També, com li passa a tothom, em lamento quan fallo una cistella sola sota el cercol. I, si et soc sincera, m'ha costat i em continua costant molt minimitzar l'error. Si abaixes els braços, encara que només sigui durant unes mil·lèsimes, afavoreixes que el rival et faci un contraatac i d'un +2 pots passar a un -4. Abans podia ser més o menys bona tècnicament, però mentalment era molt dèbil.

A vegades t'arribaves a treure la pilota de sobre?

Sí. Havia arribat a fer-ho, per por a fallar-la, en l'última època al Bàsquet Femení Sant Adrià. En aquell moment suposo que no era massa forta mentalment. Quan vaig venir al CB Granollers em van donar la confiança que jo no tenia en mi i vaig participar en l'All-star de Copa Catalunya.

Quin entrenador del CB Granollers et va donar aquesta confiança i minuts quan més dubtaves de tu?

En Josep Miquel Bossacoma, Bossa, va ser qui em va fixar i em donava oportunitats, però qui es va

convertir en el meu suport essencial i vital va ser en Guillem González, el segon entrenador. Em va fer créixer tant com a jugadora!

I ell ho sap?

[Riu]. Crec que s'ho imagina! [Riem]. Acaba de ser pare i li vaig preguntar si podia ser la padrina del seu fill... Com que ja ho era la seva germana... Soc la tieta Mar! Per a mi en Guillem és família!

Em van agradar els temps morts del vostre entrenador, Martí Roget, durant el partit contra el Bàsquet Safa Claror: pel to, el missatge i la confiança que us transmetia en els millors moments i en els pitjors.

En Martí és un amor de persona i un entrenador de 10. Des del minut 1 ens ha donat confiança, ganes i il·lusió. Es nota que s'hi deixa l'ànima i que li importem. Abans de cada partit ens pregunta a cada una com estem. "Dolors, estàs bé?". "Pove, estàs bé?". Si alguna s'ho rumia, en Martí acabarà apropant-se, li posarà la mà per sobre l'espatlla i li parlarà a l'orella. Realment té un do.

**Amb amor
i responsabilitat**

**... ADOPTA
als que han estat abandonats**

20 ANYS POSA'T
LA GORRA

PELS INFANTS I ADOLESCENTS AMB CÀNCER

TALLA ADULT

INFANTIL

NOVA!
TALLA

CONNECTA'T AMB LA NATURA!

WWW.POSATLAGORRA.ORG - 93.237.79.79

@POSATLAGORRA

No t'ho perdís

Foto: Twitter (@cultura_cat)

Travessats per la tradició

El Centre d'Arts Santa Mònica de Barcelona va inaugurar el dia 2 l'exposició *L'art que ens travessa*, en la qual una vintena d'artistes reflexionen al voltant d'una pregunta: com ens enfrontem avui a la tradició que ens travessa i fereix? El projecte parteix del fet que la societat s'ha transformat en els últims anys i que hem hagut de revisar els fonaments patriarcals, colonials i explotadors del nostre món. La mostra presenta un recull de peces de nova creació que ofereixen diferents lectures crítiques de les tradicions que ens han configurat i que encara ho continuen fent.

QUI ÉS?

T O M H O L L A N D

ÉS FAMÓS PER...

Ser l'actor de moda

Està triomfant als cinemes amb l'última 'Spider-Man'

QUÈ HA FET?

Visitar (i enamorar) Barcelona

Per presentar la seva nova pel·lícula, 'Uncharted'

A LES XARXES...

Bogeria pel que ha dit sobre Barcelona

També pel seu "Força Barça" a un post d'Instagram

Famosos

És el protagonista de la pel·lícula més taquillera del moment, *Spider-Man: No way home*, i ara competirà contra ell mateix als cinemes amb l'estrena d'*Uncharted*, film que també protagonitza. Tom Holland (Londres, 1996) és l'actor de moda i la seva recent visita a Barcelona ho ha demostrat. La jove estrella ha vingut a veure'ns per presentar la seva darrera pel·lícula, que té diverses escenes rodades a la capital catalana, a zones com Montjuïc, el Gòtic o la Sagrada Família. En la seva curta però intensa estada a casa nostra, Holland ha assegurat que Barcelona és una de les seves ciutats preferides i que rodar-hi va ser "un somni fet realitat". A més, a la seva última publicació a Instagram s'hi ha referit com la seva "llar lluny de casa" ("my home away from home"), i ha rematat el missatge amb un convincent "Força Barça" que ha robat molts cors.

La fitxa

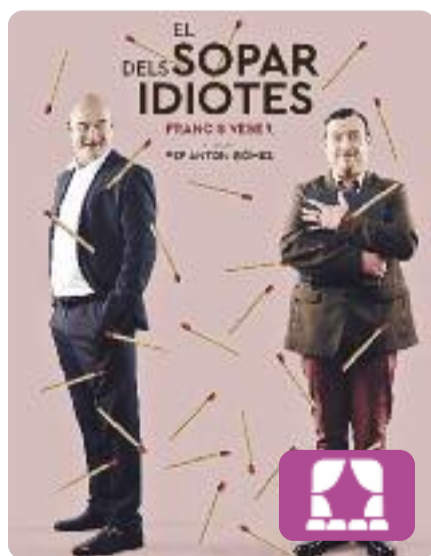
Llibres

Agafeu-me a mi
Lolita Bosch

A Mèxic, 23 joves són segrestats cada dia a causa del narcotràfic. Un d'aquests desapareguts és Roy Rivera. Una matinada de gener, uns homes vestits amb uniforme de policia se'l van endur de casa, on dormia amb la mare i el germà petit. La mare va suplicar que se l'enduguessin a ella, però en Roy els va dir: "Agafeu-me a mi. Jo soc el germà gran".

Teatre

El sopar dels idiotes
Francis Veber

Aquesta comèdia, adaptada per Paco Mir i dirigida per Pep Anton Gómez, narra la història d'un executiu que acostuma a sopar cada setmana amb amics –tots ells homes de negocis– i un convidat molt particular. L'objectiu és presentar, en petit comitè, un desconegut seleccionat per tenir alguna afeció que troben estúpida. Al teatre Borràs de Barcelona.

Música

Discordia
Santa Salut

El segon disc de la rapera Santa Salut ha vist la llum aquest febrer. Sota el títol de *Discordia* (Yuukii Records), Salut Cebrià – nom artístic de la cantant sabadellenca – presenta dotze cançons on el castellà és la llengua predominant, però també s'hi barregen el català, l'anglès i fins i tot el francès. Com amb els idiomes, també s'atreveix a jugar amb els estils musicals.

Pelis i sèries

Canto cósmico. Niño de Elche
Leire Apellaniz i Marc Sempere

Un documental sobre el músic espanyol el Niño de Elche per conèixer des de la seva esfera més íntima i familiar fins al seu univers poètic. *Canto cósmico* ofereix un retrat de l'artista i alhora presenta un diàleg col·lectiu amb veus del món de l'art, com C. Tangana, Angélica Lidell o Pedro G. Romero, així com els pares del protagonista, Paqui i Aladino.

ESTILS DE VIDA

No et mengis totes les 'cookies'

Foto: Pexels

INTERNET

Molt sovint tenim la sensació que internet ho sap tot de nosaltres. Busquem a Google unes vambes i, al cap d'una estona, quan entrem a Instagram, ens apareixen anuncis de vambes a dojo. Això que pot semblar inofensiu, i fins i tot pràctic, és un exemple de com les empreses s'aprofiten de la informació que els proporcionem. En una publicació recent de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC), el professor dels Estudis d'Informàtica, Multimèdia i Telecomunicació Pierre Bourdin Kreitz alerta sobre aquesta qüestió i ofereix alguns consells per "posar-ho difícil" als algorismes.

En primer lloc, recomana una cosa que acostuma a fer mandra, però que és necessària: revisar la política de protecció de dades i els permisos que donem quan entrem a una pàgina. També ens insta a rebutjar les *cookies* o galetes que gairebé sempre acceptem acríticament. Una altra pràctica útil és fer servir el mode d'incògnit, per tal que el navegador no emmagatzemi els nostres moviments. Per últim, l'expert de la UOC aconsella confondre els algorismes, visitant webs o fent clic a anuncis que no ens interessin: així no coneixeran les nostres preferències reals.

Les claus.....

REVISAR

La política de protecció de dades i els permisos que donem quan entrem a una pàgina: fa mandra però és necessari

REBUTJAR

Les 'cookies' o galetes que gairebé sempre acceptem acríticament i que capten fragments d'informació

INCÒGNIT

Una bona opció és fer servir el mode incògnit perquè el navegador no emmagatzemi els nostres moviments

CONFONDRE

Els algorismes, visitant webs o fent clic a anuncis que no ens interessin per amagar els nostres gustos reals

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Connecta amb la natura

Glaciar Verdiblau

Edificis Aire i Cel

Habitatges de 2, 3 i 4 dormitoris amb terrasses amb vistes, zones ajardinades i piscina comunitària.
Viu connectat amb allò que realment importa.

 Llinars del Vallès
al costat de l'Auditori

900 053 612
www.inmoglaciar.com

Promou

 inmoglaciar
Construïm confiança